

Homily 77 on Matthew - parable of the fig tree

Matthew 24:33-34.

**Nicene and Post-Nicene Fathers, First Series, Vol. 10.
Edited by Philip Schaff**

*"Now learn a **parable** of the fig tree; when his branch is yet tender, and puts forth leaves, you **know** that summer is near: so likewise ye, when you shall see all these things, **know** that it is near, even at the doors."*

Forasmuch as He had said, *"Immediately after the tribulation of those days;"* but they sought of this, after how long a time it should be, and desired to **know** in particular the very day, therefore He puts also the similitude of the fig tree, indicating that the interval was not great, but that in quick succession would occur His advent also. And this He declared not by the **parable** alone, but by the words that follow, saying, *"**know** that it is near, even at the doors."*

Whereby He foretells another thing also, a spiritual summer, and a calm that should be on that day (after the present tempest) for the righteous; but to the sinners the contrary, winter after summer, which He declares in what follows, saying, that the day shall come upon them, when they are living in luxury.

But not for this intent only did He put forward this about the fig tree, in order to declare the interval; for it was possible to have set this before them in other ways as well; but that he might hereby also confirm His saying, as assuredly thus to come to pass. For as this *of the fig tree* is of necessity, so that too. For thus, wherever He is minded to speak of that which will assuredly come to pass, He brings forward the necessary courses of nature, both Himself, and the **blessed Paul** imitating Him. Therefore also when speaking of His **resurrection**, He says, *"When the*

grain of wheat has fallen into the earth, except it die, it abides alone; but if it die, it brings forth much fruit."

John 12:24 Whereby also the **blessed Paul** being instructed uses the same similitude, "You fool," he says, "that which you sow is not quickened, except it die." **1 Corinthians 15:36**

After this, that they might not straightway return to it again, and say, "When?" he brings to their remembrance the things that had been said, saying, "Verily I say unto you, *This generation shall not pass, till all these things be fulfilled!*" All these things. What things? I pray you. Those about Jerusalem, those about the **wars**, about the famines, about the pestilences, about the earthquakes, about the false Christs, about the **false prophets**, about the sowing of the gospel everywhere, the seditions, the tumults, all the other things, which we said were to occur until His coming. How then, one may ask, did He say, "This generation?" Speaking not of the generation then living, but of that of the **believers**. For He is wont to distinguish a generation not by times only, but also by the mode of religious service, and practice; as when He says, "This is the generation of them that seek the Lord."

For what He said above, "All these must come to pass," **Matthew 24:6** and again, "the gospel shall be preached," **Matthew 24:14** this He declares here also, saying, All these things shall surely come to pass, and the generation of the faithful shall remain, cut off by none of the things that have been mentioned. For both Jerusalem shall perish, and the more part of the **Jews** shall be destroyed, but over this generation shall nothing prevail, not famine, not pestilence, not earthquake, nor the tumults of **wars**, not false Christs, not **false prophets**, not deceivers, not traitors, not those that **cause** to offend, not the false brethren, nor any other such like **temptation** whatever.

Then to lead them on more in **faith**, He says, "**Heaven and earth shall pass away, but my words shall not pass**

away; "Matthew 24:35 that is, it were more easy for these firm, fixed, and immoveable bodies to be blotted out, than for ought of my words to fall to the ground. And he who gainsays these things, let him test His sayings, and when he has found them true (for so he surely will find them) from what is past, let him believe also the things to come, and let him search out all things with diligence, and he will see the actual events bearing witness to the truth of the prophecy. And the elements He has brought forward, at once to declare, that the church is of more honor than Heaven and earth, and at the same time to indicate Himself by this also to be maker of all. For since He was speaking of the end, a thing disbelieved by many, He brought forward Heaven and earth, indicating His unspeakable power, and showing with great authority, that He is Lord of all, and by these things rendering His sayings deserving of credit, even with those who are much given to doubt.

"But of that day and hour knows no man, no, not the angels of Heaven, neither the Son, but the Father." By saying, not the angels, He stopped their mouths, that they should not seek to learn what these angels know not; and by saying, "neither the Son," forbids them not only to learn, but even to inquire. For in proof that therefore He said this, see after His resurrection, when He saw they had become over curious, how He stopped their mouths more decidedly. For now indeed He has mentioned infallible signs, many and endless; but then He says merely, *"It is not for you to know times or seasons."* And then that they might not say, we are driven to perplexity, we are utterly scorned, we are not held worthy so much as of this, He says, *"which the Father has put in His own power."* And this, because He was exceedingly careful to honor them, and to conceal nothing from them. Therefore He refers it to His Father, both to make the thing awful, and to exclude that of which He had spoken from their inquiry. Since if it be not this, but He is ignorant of it, when will He know it?

Will it be together with us? But who would say this? And the Father He **knows** clearly, even as clearly as He **knows** the Son; and of the day is He **ignorant**? Moreover, "*the Spirit indeed searches even the deep things of God,*" **1 Corinthians 2:10** and does not He **know** so much as the time of the judgment? But how He ought to judge He **knows**, and of the secrets of each He has a full perception; and what is far more common than that, of this could He be **ignorant**? And how, if "*all things were made by Him, and without Him was not even one thing made,*" was He **ignorant** of the day? For He who made the worlds, it is quite plain that He made the times also; and if the times, even that day. How then is He **ignorant** of that which He made?

2. And ye indeed say that you **know** even His substance, but that the Son not even the day, the **Son**, who is always in the bosom of the Father; and yet His substance is much greater than the days, even infinitely greater. How then, while assigning to yourselves the greater things, do you not allow even the less to the **Son**, "*in whom are hid all the treasures of wisdom and knowledge.*" **Colossians 2:3** But neither do you **know** what God is in His substance, though ten thousand times ye talk thus madly, neither is the Son **ignorant** of the day, but is even in full certainty thereof.

For this **cause**, I say, when He had told all things, both the times and the seasons, and had brought it to the very doors ("*for it is near,*" He says, "*even at the doors*"), He was silent as to the day. For if you seek after the day and hour, you shall not hear them of me, says He; but if of times and preludes, without hiding anything, I will tell you all exactly.

For that indeed I am not **ignorant** of it, I have shown by many things; having mentioned intervals, and all the things that are to occur, and how short from this present time until the day itself (for this did the **parable** of the fig

tree indicate), and I lead you to the very vestibule; and if I do not open unto you the doors, this also I do for your good.

And that you may learn by another thing also, that the silence is not a mark of **ignorance** on His part, see, together with what we have mentioned, how He sets forth another sign also. *"But as in the days of Noe they were eating and drinking, marrying and giving in marriage, until the day that the flood came, and took all away; so shall also the coming of the **Son of Man** be."* And these things He spoke, showing that He should come on a sudden, and unexpectedly, and when the more part were living luxuriously. For **Paul** too says this, writing on this wise, *"When they shall speak of peace and safety, then sudden destruction comes upon them;"* and to show how unexpected, He said, *"as travail upon a **woman** with child."* **1 Thessalonians 5:3** How then does He say, *"after the tribulation of those days?"* For if there be luxury then, and peace, and safety, as **Paul** says, how does He say, *"after the tribulation of those days?"* If there be luxury, how is there tribulation? Luxury for them that are in a state of insensibility and peace. Therefore He said not, when there is peace, but *"when they speak of peace and safety,"* indicating their insensibility to be such as of those in **Noah's** time, for that amid such **evils** they lived in luxury.

But not so the righteous, but they were passing their time in tribulation and dejection. Whereby He shows, that when **Antichrist** has come, the pursuit of unlawful pleasures shall be more eager among the transgressors, and those that have learned to despair of their own **salvation**. Then shall be **gluttony**, then revellings, and **drunkenness**. Wherefore also most of all He puts forth an example corresponding to the thing. For like as when the ark was making, they **believed** not, says He; but while it was set in the midst of them, proclaiming beforehand the **evils** that are to come, they, when they saw it, lived in pleasure, just as though

nothing dreadful were about to take place; so also now, **Antichrist** indeed shall appear, after whom is the end, and the punishments at the end, and vengeance intolerable; but they that are held by the intoxication of **wickedness** shall not so much as perceive the dreadful nature of the things that are on the point of being done. Wherefore also **Paul** says, "*as travail upon a woman with child,*" even so shall those fearful and incurable **evils** come upon them.

And wherefore did He not speak of the ills in **Sodom**? It was His **will** to introduce an example embracing all **men**, and disbelieved after it was foretold. So therefore, as by the more part the things to come are disbelieved, He confirms those things by the past, terrifying their minds. And together with the points I have mentioned, He shows this also, that of the former things also He was the doer. Then again He sets another sign, by all which things He makes it evident, that He is not **ignorant** of the day. And what is the sign? "*Then shall two be in the field; one shall be taken, and one left. Two women shall be grinding at the mill, one shall be taken, and one left. Watch therefore, for you know not what hour your Lord does come.*" And all these things are both **proofs** that He **knew**, and calculated to turn them from their inquiry. So for this **cause** He spoke also of the days of Noe, for this **cause** He said too, "*Two shall be on the bed,*" signifying this, that He should come upon them thus unexpectedly, when they were thus without thought, and "*two women grinding at the mill,*" which also of itself is not the employment of them that are taking thought.

And together with this, He declares that as well servants as masters should be both taken and left, both those who are at ease, and those in toil, as well from the one rank as from the other; even as in the **Old Testament** He says, "*From him that sits upon the throne to the captive woman that is at the mill.*" For since He had said, that hardly are the rich saved, He shows that not even these are

altogether lost, neither are the poor saved all of them, but both out of these and out of those are men saved, and lost.

And to me He seems to declare, that at night will be the advent. For this Luke too says. [Luke 17:34](#) Do you see how accurately He **knows** all things?

After this again, that they may not ask about it, He added, "*Watch therefore, for you **know** not what hour your Lord does come.*" [Matthew 24:42](#) He said not, "*I **know** not,*" but, "*ye **know** not.*" For when He had brought them well near to the very hour, and had placed them there, again He deters them from the inquiry, from a desire that they should be striving always. Therefore He says, "*Watch,*" showing that for the sake of this, He did not tell it.

*"But **know** this, that if the **good** man of the house had **known** in what watch the thief would come, he would have watched, and would not have suffered his house to be broken up. Therefore be ye also ready, for in such an hour as you think not the **Son of Man** comes."*

For this intent He tells them not, in order that they may watch, that they may be always ready; therefore He says, When ye look not for it, then He will come, desiring that they should be anxiously waiting, and continually in **virtuous** action.

But His meaning is like this: if the common sort of men **knew** when they were to die, they would surely strive earnestly at that hour.

3. In order therefore that they may strive, not at that hour only, therefore He tells them not either the common hour, or the hour of each, desiring them to be ever looking for this, that they may be always striving. Wherefore He made the end of each man's life also uncertain.

After this, He openly calls Himself Lord, having nowhere spoken so distinctly. But here He seems to me also to put to shame the careless, that not even as much care as they that expect a thief have taken for their money, not even this much do these take for their own **soul**. For they indeed, when they expect it, watch, and suffer none of the things in their house to be carried off; but you, although **knowing** that He will come, and come assuredly, continue not watching, says He, and ready so as not to be carried away hence unprepared. So that the day comes unto destruction for them that sleep. For as that man, if he had **known**, would have escaped, so also ye, if you be ready, escape free.

Then, as He had fallen upon the mention of the judgment, He directs His discourse to the teachers next, speaking of punishment and **honors**; and having put first them that do right, He ends with them that continue in **sin**, making His discourse to close with that which is alarming.

Wherefore He first says this, "Who then is the faithful and wise servant, whom his Lord shall set over His household to give them their meat in their due season? Blessed is that servant, whom his Lord when He comes shall find so doing. Verily I say unto you, that He shall make him ruler over all His goods."

Tell me, is this too the language of one who is in **ignorance**? For if because He said, "*neither does the Son know,*" you say He is **ignorant** of it; as He says, "*who then?*" what will you say? Will you say He is **ignorant** of this too? Away with the thought. For not even one of them that are frantic would say this. And yet in the former case one might assign a **cause**; but here not even this. And what when He said, "*Peter, do you love me?*" **John 21:16** asking it, **knew** He not so much as this? Nor when He said, "*Where have ye laid him?*" **John 11:34**

And the Father too will be found to be saying such things. For He Himself likewise says, "Adam, where are you?" [Genesis 3:9](#) and, "The cry of *Sodom and Gomorrha* is waxed great before me. I will go down therefore, and see whether their doings be according to their cry which comes unto me, and if not, I will know." [Genesis 18:20-21](#) And elsewhere He says, "Whether they will hear, whether they will understand." [Ezekiel 2:5](#) And in the gospel too, "It may be they will reverence my Son:" all which are expressions of **ignorance**. But not in **ignorance** did He say these things, but as compassing objects such as became Him: in the case of Adam, that He might drive him to make an excuse for his **sin**: in that of the Sodomites, that He might teach us never to be positive, till we are present at the very **deeds**; in that of the **prophet**, that the prediction might not appear in the judgment of the foolish a kind of compulsion to disobedience; and in the **parable** in the gospel, that He might show that they ought to have done this, and to have revered the Son: but here, as well that they may not be curious, nor over busy again, as that He might indicate that this was a rare and precious thing. And see of what great **ignorance** this saying is indicative, if at least He **know** not even him that is set over. For He blesses him indeed, "For blessed," says He, "is that servant;" but He says not who this is. "For who is he," He says, "whom His Lord shall set over?" and, "Blessed is he whom He shall find so doing."

But these things are spoken not of money only, but also of speech, and of power, and of gifts, and of every stewardship, wherewith each is entrusted. This **parable** would suit rulers in the state also, for every one is bound to make full use of what he has for the common advantage. If it be wisdom you have, if power, if **wealth**, if what it may, let it not be for the hurt of your fellow-servants, neither for your own ruin. For this **cause**, therefore, He requires both things of him, wisdom, and fidelity: for **sin** arises from folly also. He calls him faithful

then, because he has purloined nothing, neither misspent his Lord's goods without aim or fruit; and wise, because he **knew** how to dispense the things given him, according as was fit. For indeed we have need of both things, as well not to purloin the goods of our Master, as also to dispense them as is fit. But if the one be wanting, the other halts. For if he be faithful and steal not, yet were to waste and to spend upon that which concerned him not, great were the blame; and if he should **know** how to dispense it well, yet were to purloin, again there is no common charge against him.

And let us also that have money listen to these things. For not unto teachers only does He discourse, but also unto the rich. For either sort were entrusted with riches; those that teach with the more necessary **wealth**, you with what is inferior. When then at the time that the teachers are scattering abroad the greater, you are not willing to show forth your liberality even in the less, or rather not liberality but honesty (for you give the things of another), what excuse will you have? But now, before the punishment of them that do the contrary things, let us hear the **honor** of him that approves himself. *"For verily I say unto you, He will set him over all His goods."*

What can be equal to this **honor**? What manner of speech will be able to set forth the dignity, the blessedness, when the King of **Heaven**, He that possesses all things, is about to set a man over *"all His goods?"* Wherefore also He calls him wise, because he **knew**, not to give up great things for small, but having been temperate here, has attained to **Heaven**.

4. After this, as He ever does, not by the **honor** only laid up for the good, but also by the punishment threatened against the **wicked**, does He correct the hearers. Wherefore also He added, *"But and if the **evil** servant say in his heart, my Lord delays His coming; and shall begin to smite his*

fellow servants, and shall eat and drink with the drunken: the Lord of that servant shall come in a day when he looks not for Him, and in an hour that he is not aware of, and shall cut him asunder, and shall appoint him his portion with the hypocrites: there shall be weeping and gnashing of teeth."

But if any one should say, Do you see what a thought has entered into his **mind**, because of the day's not being **known**, "my Lord," he says, "delays His coming?" we should affirm, that it was not because the day is not **known**, but because the servant is **evil**. Else wherefore came not this thought into the heart of the faithful and wise servant. For what, even though the Lord tarry, O wretched man, surely you look that He will come. Why then do you not take care?

Hence then we learn, that He does not so much as tarry. For this judgment is not the Lord's, but that of the **evil** servant's **mind**, wherefore also he is blamed for this. For in **proof** that He does not tarry, hear **Paul** saying, "The Lord is at hand, be careful for nothing;" **Philippians 4:5-6** and, "He that comes will come, and will not tarry." **Hebrews 10:37**

But do thou hear also what follows, and learn how continually He reminds them of their **ignorance** of the day, showing that this is profitable to the servants, and fitted to waken and thoroughly to rouse them. For what though some gained nothing hereby? For neither by other things profitable for them were some profited, but nevertheless He ceases not to do His part.

What then is the purport of that which follows? "For He shall come in a day when he looks not for Him, and in an hour that he is not aware of;" **Matthew 24:50** and shall inflict upon him extreme punishment. Do you see how even everywhere He puts this, the fact of their **ignorance**, indicating that it was profitable, and by this making them always earnest minded? For this is the point at which He

labors, that we should be always on the watch; and since it is always in luxury that we are supine, but in afflictions we are braced up, therefore everywhere He says this, that when there is relaxation, then come the terrors. And as further back He showed this by the example of [Noah](#), even so here He says it is, when that servant is drunken, when he is beating, and that his punishment shall be intolerable.

But let us not regard only the punishment appointed for him, but let us look to this other point too, lest we ourselves also be unawares to ourselves doing the same things. For to this servant are they like, who have money, and give not to the [needy](#). For you too are steward of your own possessions, not less than he who dispenses the [alms](#) of the church. As then he has not a right to squander at random and at hazard the things given by you for the [poor](#), since they were given for the maintenance of the poor; even so neither may thou squander your own. For even though you have received an inheritance from your father, and hast in this way all you possess, even thus all are God's. And then thou for your part desirest that what you have given should be thus carefully dispensed, and do you not think that God will require His own of us with greater strictness, or that He suffers them to be wasted at random? These things are not, they are not so. Because for this end, He left these things in your hand, in order "*to give them their meat in due season.*" But what means, "*in due season?*" To the needy, to the hungry. For like as you gave to your fellow-servant to dispense, even so does the Lord will you too to spend these things on what is needful. Therefore though He was able to take them away from you, He left them, that you might have opportunity to show forth [virtue](#); that bringing us into need one of another, He might make our [love](#) for one another more fervent.

But you, when you have received, so far from giving, dost even beat. And yet if not to give be blame, what excuse is

there for beating? But this, it seems to me, He speaks, hinting at the insolent, and the **covetous**, and indicating the charge to be heavy, when they beat them, whom they were commanded to feed.

5. But He seems to be here hinting also at those that live in luxury, since for luxury too there is laid up a great punishment. "*For He eats and drinks,*" it is said, "*with the drunken,*" pointing at **gluttony**. For not for this purpose did you receive, that you should spend it on luxury, but that you should lay it out on **alms**. What! Are they your own things which you have? With the goods of the poor have you been entrusted, though thou be possessed of them by honest labor, or though it be by inheritance from your father. What, could not God have taken away these things from you? But He does not this, to give you power to be liberal to the poor.

But mark thou, I pray you, how throughout all the **parables** He punishes them that lay not out their money upon the **needy**. For neither had the **virgins robbed** other men's goods, but they had not given their own; neither had he that buried the one talent embezzled, but he had not doubled; neither are they that overlooked the hungry punished, because they seized the possessions of others, but because they did not lay out their own, like as also this servant.

Let us hearken, as many as please the belly, as many as lay out on costly banquets the riches that pertain not at all to us, but belong to the **needy**. For do not, because out of great **love** to man you are commanded to give as of yours, therefore suppose these things to be indeed your own. He lent them to you, that you might be able to approve yourself. Do not then suppose them to be yours, when giving Him His own. For neither, if you had lent to any one, that he might go and be able to find means of gain, would you say the money was his. To you then also has God

given, that you might traffic for **Heaven**. Make not then the exceeding greatness of His **love** to man a **cause** of ingratitude.

Consider of what **prayer** it were a worthy object, to be able to find after **baptism** a way to do away one's **sins**. If He had not said this, Give **alms**, how many would have said, Would it were possible to give money, and so be freed from the ills to come! But since this has become possible, again are they become supine.

"But I give," you say. And what is this? You have not yet given as much as she, who cast in the two mites; or rather not so much as the half, nor a very small part of what she gave, but you lay out the greater part on useless expenses, on banquets, and **drunkenness**, and extreme extravagance; now bidding, now bidden; now spending, now constraining others to spend; so that the punishment is even rendered twofold for you, both from what yourself doest, and what you move others to do. See at any rate how He Himself blames His servant for this. *"For he eats,"* He says, *"and drinks with the drunken."* For not the drunken only, but those that are with them, does He punish, and very fitly, because (together with corrupting their own selves) they make light also of the **salvation** of others. But nothing does so much provoke **God**, as for us to be inclined to overlook the things that concern our neighbor. Wherefore showing His **anger**, He commands him to be cut asunder. Therefore He also affirmed **love** to be a distinguishing mark of His **disciples**, since it is altogether necessary that he who loves should take thought for the things of his beloved.

To this way then let us hold, for this is especially the way that leads up to **Heaven**, which renders men followers of **Christ**, which makes them, as far as possible, like God. See at any rate how these **virtues** are more needful, which have their dwelling by this way. And, if you will, let us

make an inquiry into them, and let us bring forth the sentences from the judgment of **God**.

Let there be then two ways of most **holy** life, and let the one secure the goodness of him that practises it, but the other of his neighbor also. Let us see whether is the more approved and leads us to the summit of **virtue**. Surely he, who seeks his own things only, will receive even from **Paul** endless blame, and when I say from **Paul**, I mean from Christ, but the other commendations and crowns. Whence is this evident? Hear what His language is to one, what to the other. "*Let no man seek his own, but every man another's **wealth**.*" **1 Corinthians 10:24** Do you see he rejects the one, and brings in the other? Again, "*Let every one of you please his neighbor for good to edification.*" Then comes also the praise beyond words with an admonition, "*For even Christ pleased not Himself.*" **Romans 15:2-3**

Even these judgments then are sufficient to show the victory; but that this may be done even superabundantly, let us see among good works, which are confined to ourselves, and which pass over from us to others also. Fasting then, and lying on the bare ground, and keeping **virginity**, and a self-denying life, these things bring their advantage to the **persons** themselves who do them; but those that pass from ourselves to our neighbors are almsgiving, teaching, charity. Hear then **Paul** in this matter also saying, "*Though I bestow all my goods to feed the **poor**, and though I give my body to be burned, and have not charity, I am nothing profited.*" **1 Corinthians 13:3**

6. Do you see it in itself **gloriously** celebrated, and crowned?

But if you be willing, from a third point also let us compare them; and let the one fast, and deny himself, and be a **martyr**, and be burnt to death, but let another delay his **martyrdom** for his neighbor's edification; and let him not only delay it, but let him even depart without **martyrdom**;

who will be the more approved after his removal hence? We need not have many words, nor a long circumlocution. For the **blessed Paul** is at hand, giving his judgment, and saying, *"To depart and to be with Christ is better, nevertheless to abide in the flesh is more needful for you;"* **Philippians 1:23-24** even to his removal unto Christ did he prefer his neighbor's edification. For this is in the highest sense to be with Christ, even to be doing His **will**, but nothing is so much His **will**, as that which is for one's neighbor's good.

Will you that I tell you a fourth **proof** also of these things? *"Peter, do you love me,"* says He; *"Feed my sheep:"* **John 21:15-17** and having asked him a third time, declared this to be an infallible **proof** of **love**. But not to **priests** only is this said, but to every one of us also, who are also entrusted with a little flock. For do not despise it, because it is a little flock: For *"my Father,"* He says, *"has pleasure in them."* **Luke 12:32** Each of us has a sheep, let him lead that to the proper pastures. And let the man, as soon as he has risen from his bed, seek after nothing else, but how he may do and say something whereby he may render his whole house more reverent. The **woman** again, let her be indeed a good housekeeper; but before attending to this, let her have another more needful care, that the whole household may work the works of **Heaven**. For if in worldly matters, before attending to the affairs of our household, we labor diligently to pay public dues, that we may not for our undutifulness in these matters be beaten and dragged to the market places, and suffer ten thousand unseemly things; much more ought we to do this in things spiritual, and to render what is due to **God**, the King of all, first, that we may not come to that place, *"where is gnashing of teeth."*

And after these **virtues** let us seek, which together with our own **salvation** will be able in the greatest degree to profit our neighbor. Such is almsgiving, such is **prayer**, or rather

even this latter is by the former made efficacious, and furnished with wings. "*For your prayers,*" it is said, "*and your alms have come up for a memorial before God.*"

Acts 10:4 But not prayers only, but fasting also has its strength from hence. Should you fast without almsgiving; the act is not so much as counted for fasting; but such a one is worse than a gluttonous man and a drunkard; and so much worse, as cruelty is a more grievous thing than luxury. And why do I speak of fasting? Though thou practise self-denial, though thou practise virginity, you are set without the bridechamber, if you have not almsgiving. And yet what is equal to virginity, which not even in the new dispensation has come under the compulsion of law, on account of its high excellence? But nevertheless it is cast out, when it has not almsgiving. But if virgins are cast out, because they have not this in due abundance, who will be able without this to obtain pardon? There is no man, but he must quite of necessity perish, who has not this.

For, if in worldly matters no man lives for himself, but artisan, and soldier, and husbandman, and merchant, all of them contribute to the common good, and to their neighbor's advantage; much more ought we to do this in things spiritual. For this is most properly to live: since he at least who is living for himself only, and overlooking all others, is useless, and is not so much as a human being, nor of our race.

What then, you would say, if I neglect my own interests, while seeking after the good of the rest? It is not possible, for one who seeks after the good of the rest to overlook his own; for he who seeks after the good of the rest pities no man, but pities all, helps them to the utmost of his powers; will rob no man, will covet the goods of no man, will not steal, will not bear false witness; will abstain from all wickedness, will apply himself to all virtue, and will pray for his enemies, and do good to them that plot against him, and will neither revile any, nor speak ill of them, though he

hear from them ten thousand **evil** things; but will speak the words of the apostle: "*Who is weak, and I am not weak? Who is offended, and I burn not?*" **2 Corinthians 11:29** But when looking to our own good, it is not quite sure that the good of the rest will follow.

By all which things being persuaded that it is not possible for one to be saved, who has not looked to the common good, and seeing this man that was cut asunder, and him that buried his talent, let us choose this way, that we may also attain unto **eternal** life, unto which **God** grant we may all attain, by the **grace** and **love** towards man of **our Lord Jesus Christ**, to whom be **glory**, world without end. **Amen**.

Preek 77 over Mattheüs - Parabel Vijgenboom

Mattheüs 24: 33-34 .

"Nu leert een gelijkenis van de vijgenboom; wanneer zijn tak nu teder wordt, en de bladeren doet weer, je weet dat de zomer nabij: zo moet ook gij, wanneer gij al deze dingen zult zien, weet dat het nabij is, voor de deur."

Daarom dat Hij had gezegd, "Onmiddellijk na de verdrukking van die dagen; "maar ze zochten van deze, na hoe lang een tijd het zou moeten zijn, en begeerd heeft te kennen in het bijzonder de dag, dus zet hij ook de gelijkenis van de vijgenboom, wat aangeeft dat het interval was niet geweldig, maar dat snel achter elkaar zou optreden Zijn komst ook. En dit Hij verklaarde niet door de gelijkenis alleen, maar door de woorden die volgen, zeggen, "weet dat het nabij is, voor de deur."

Waarbij Hij voorspelt een ander ding ook, een spirituele zomer, en een rust die moet worden op die dag (na de huidige storm) voor de rechtvaardigen; maar om de zondaars het tegendeel, de winter na de zomer, dat hij in het vervolg, zeggende dat de dag zal komen over hen, als ze leven in luxe.

Maar niet voor deze opzet slechts deed hij dit naar voren gebracht over de vijgenboom, om de interval te verklaren; want het was het mogelijk deze te hebben ingesteld voordat ze op andere manieren; maar dat hij zou hierbij ook bevestigen Zijn uitspraak, even zeker daarmee komen te geschieden. Want deze de vijgenboom is noodzakelijk , zodat ook. Want zo, waar Hij is ingesteld om te spreken van dat wat zal zeker gebeuren, brengt hij naar voren de nodige cursussen van de natuur , zowel Zichzelf, en de gezegende Paul Hem imiteren. Dus ook bij het spreken van Zijn opstanding , Hij zegt: "Als de graankorrel is gedaald in de aarde, met uitzondering van het sterft, zo blijft hetzelfde alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort. " John 00:24 Waarbij ook de gezegende Paul geïnstrueerd gebruikt dezelfde gelijkenis, "je gek," zegt hij, "dat wat je zaait, wordt niet levend, tenzij dat het gestorven. "1 Corinthians 15:36""

Na deze, opdat zij niet terstond terug te keren naar het weer, en zeggen: "Wanneer? "hij brengt om hun gedachtenis van de dingen die gezegd had, zeggende: "Voorwaar, Ik zeg u, dit geslacht zal geenszins voorbijgaan, totdat al deze dingen vervuld worden! " Al deze dingen. Welke dingen? Ik bid u. Die over Jeruzalem , die over de oorlogen , over de hongersnood, de epidemieën, over de aardbevingen, over de valse Christus , over de valse profeten , over het zaaien van het evangelie overal, de tweedracht, de beroerten, alle andere dingen, die we zeiden zou gebeuren tot Zijn komst. Hoe dan, kan men zich afvragen, zei Hij, "Deze generatie? " Sprekend niet die van de generatie die toen leefden, maar van die van de gelovigen . Want Hij is gewoon om een generatie te onderscheiden die niet door keer alleen, maar ook door de wijze van religieuze dienst, en de praktijk; zo als Hij zegt: "Dat is het geslacht van hen, die het zoeken Heer ."

Want wat Hij zei hierboven, "Al deze moet geschieden, " Mattheüs 24: 6 en nogmaals, "het Evangelie gepredikt zal

worden, "Mattheüs 24:14 deze Hij verklaart ook hier, zeggende: Al deze dingen zullen zeker geschieden, en het genereren van de gelovigen blijven, afgesneden door geen van de dingen die zijn genoemd. Voor beide Jeruzalem zullen vergaan, en hoe meer een deel van de Joden zullen worden vernietigd, maar na verloop van deze generatie zal niet vordert, niet honger, niet de pest, geen aardbeving, noch de beroerten van oorlogen , geen valse christussen , geen valse profeten , niet bedriegers , niet verraders , niet degenen die leiden tot beledigen , niet de valse broeders, noch enige andere dergelijke verleiding wat dan ook.

Dan om hen te leiden op meer in geloof , Hij zegt: "Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen niet voorbijgaan; " Matthew 24:35 dat wil zeggen, het waren meer gemakkelijk voor deze firma, vast, en onroerend lichamen worden uitgewist, dan zou mijn woorden om op de grond vallen. En hij die deze dingen strijdig met, laat hem zijn uitspraken te testen, en als hij heeft gevonden hen geldt (want alzo hij zeker zal ze te vinden) van wat voorbij is, laat hem geloven ook de dingen die komen gaan, en laat hem zoeken uit alle dingen met ijver, en hij zal de feitelijke gebeurtenissen lager zien getuigen van de waarheid van de profetie . En de elementen Hij heeft naar voren gebracht, in een keer te verklaren, dat de kerk is meer eer dan de hemel en de aarde, en op hetzelfde moment om Zichzelf kenbaar te maken door deze ook te zijn maker van allen. Want omdat Hij sprak van het einde, een ding niet geloofd door velen, bracht hij naar voren hemel en aarde, met vermelding van Zijn onuitsprekelijke kracht, en het tonen met grote autoriteit, dat Hij is Lord van allen, en door deze dingen waardoor Zijn uitspraken verdienen van krediet , zelfs met degenen die veel worden gegeven aan twijfelen .

"Maar van die dag en het uur weet niemand, nee, niet de engelen van de hemel , noch de Zoon , dan de Vader.
"Door te zeggen, niet de engelen , Hij stopte hun mond,

dat zij niet zouden proberen te leren wat deze engelen weet niet; en door te zeggen, "noch de Zoon," verbiedt hen niet alleen om te leren, maar ook om te onderzoeken. Want in het bewijs dat ook hij dit zei, te zien na Zijn opstanding, toen hij zag dat ze nieuwsgierig geworden over, hoe Hij stopte hun mond meer uitgesproken. Voor nu inderdaad Hij noemde onfeilbare tekenen, veel en eindeloze; maar dan zegt hij alleen, "Het is niet voor u om te weten de tijden of gelegenheden. "En dan dat zij niet zou kunnen zeggen, zijn we gedreven om verbijstering, zijn we volkomen geminacht, we zijn niet waardig gehouden zozeer als dit, Hij zegt, "die de Vader in Zijn eigen macht heeft gezet. " En dit, omdat Hij was buitengewoon voorzichtig te eren hen, en van hen niets te verbergen. Daarom Hij verwijst het naar Zijn Vader, zowel om het ding verschrikkelijk te maken en die waarvan hij uit hun onderzoek had gesproken uit te sluiten. Want als het nu niet, maar Hij is onwetend van het, wanneer zal Hij weet het? Zal het samen met ons? Maar wie zou dit zeggen? En de Vader Hij weet duidelijk, zelfs zo duidelijk als hij weet dat de Zoon; en van de dag is hij onwetend? Bovendien is "de Geest inderdaad zelfs de diepe dingen zoekt God," 1 Korintiërs 02:10 heeft en niet Hij weet zo veel als de tijd van het oordeel? Maar hoe hij zou moeten oordelen Hij weet, en van de geheimen van elk Hij heeft een volledige waarneming; en wat is veel vaker voor dan dat, dit zou hij onwetend? En hoe, als "alle dingen zijn door Hem en zonder Hem was zelfs niet één ding geworden," was hij onwetend van de dag? Want Hij die de wereld gemaakt, het is heel duidelijk dat Hij maakte ook de tijden; en als de tijd, zelfs die dag. Hoe dan is Hij onwetend van wat Hij maakte?

2. En gij inderdaad zeggen dat je weet dat zelfs Zijn stof, maar dat de Zoon niet eens de dag, de Zoon, die altijd in de boezem van de Vader; en toch Zijn stof is veel groter dan de dagen, nog oneindig veel groter. Hoe dan, terwijl toe te wijzen aan uzelf de grotere dingen, hoef je niet toe

dat zelfs de minder naar de Zoon , "in wie verborgen zijn alle schatten van wijsheid en kennis . "Kolossenzen 2: 3 Maar jij ook niet weten wat God in Zijn wezen , al tienduizend keer gij praten dus gek, noch de Zoon onwetend van de dag, maar is nog in volle zekerheid daarvan.

Om deze reden , zeg ik, als Hij alle dingen zowel de tijden en de gelegenheden had verteld, en had het bracht de zeer deuren ("voor het nabij is," zegt hij, "zelfs bij de deur"), was Hij zwijgt over de dag. Want als je zoekt na de dag en het uur, zo zult gij hen niet van me horen, zegt hij; maar als keren en preludes, zonder iets te verbergen, ik zal jullie allemaal precies vertellen.

Want dat er ik niet onwetend van het, ik heb laten zien door vele dingen; met genoemde intervallen, en alle dingen die moeten gebeuren, en hoe kort uit deze tegenwoordige tijd tot op de dag zelf (dat deed de gelijkenis van de vijgenboom aangeven), en ik leiden u naar de vestibule; en als ik niet tot u de deuren open, dat ook ik voor uw goed .

En dat je kan leren door een andere zaak, dat de stilte is niet een teken van onwetendheid van Zijn kant, ziet u, samen met wat we hebben gezegd, hoe Hij beschrijft een ander teken ook. "Maar zoals in de dagen van Noach waren ze eten en drinken, trouwen en ten huwelijk , tot de dag dat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam; zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. "En deze dingen Hij sprak, waaruit blijkt dat hij zou komen op een plotseling en onverwacht, en wanneer het meer deel luxe leefden. Voor Paul Ook dit zegt, schrijven op deze wijze, "als zij van vrede en veiligheid zal spreken, een plotseling verderf hun overkomen; "en om te laten zien hoe onverwachte, Hij zei, "als de weeën een vrouw met kind. " 1 Thessalonicenzen 5: 3 Hoe ziet hij dan zeggen, "na de verdrukking van die dagen? "Want als er luxe dan, en

vrede en veiligheid zijn, zoals Paulus zegt, hoe Hij zegt, "na de verdrukking van die dagen? "Als er luxe zijn, hoe kan er verdrukking? Luxe voor hen die in een staat van gevoelloosheid en vrede. Daarom zei hij niet, als er vrede, maar "wanneer zij spreken van vrede en veiligheid," met vermelding van hun ongevoeligheid, zoals van degenen die in zijn Noachs tijd , want dat te midden van een dergelijk kwaad ze leefden in luxe.

Maar niet zo rechtvaardigen, maar zij waren hun passeren van tijd in de verdrukking en neerslachtigheid. Waarbij Hij laat zien, dat wanneer Antichrist is gekomen, het nastreven van onrechtmatige geneugten zullen meer te popelen onder de overtreders te zijn, en die hebben geleerd tot wanhoop van hun eigen redding . Dan zal gulzigheid , dan brasserijen, en dronkenschap . Daarom ook het grootste deel van alle Hij plaatst een voorbeeld dat overeenkomt met het ding voort. Want gelijk toen de ark maakte, zij geloofden niet, zegt hij; maar terwijl het werd in het midden van hen, het verkondigen van tevoren de kwaden die moeten komen, moeten ze, toen ze zagen, leefde in plezier, net alsof er niets vreselijk waren over te laten plaatsvinden; alzo ook nu, Antichrist inderdaad zal verschijnen, naar wie is het einde, en de straffen op het einde, en wraak ondraaglijk; maar die worden gehouden door de roes van goddeloosheid zal niet zozeer als ervaren de verschrikkelijke aard van de dingen die op het punt staan te worden gedaan. Daarom ook Paulus zegt, "als de weeën een vrouw met kind," zo zal die angstig en ongeneeslijke kwaad over hen gekomen.

En waarom heeft hij niet van de kwalen in te spreken Sodom ? Het was Zijn wil om een voorbeeld te omarmen alle introduceren mannen , en ongelovig nadat het werd voorspeld. Dus daarom, zoals door het meerder deel van de dingen die komen gaan worden ongelovigen Hij bevestigt die dingen door het verleden, angstaanjagende hun gedachten . En samen met de punten die ik heb

genoemd, toont hij ook dit, dat van de eerste dingen Hij was ook de doener. Dan Hij zet weer een ander teken, door alle die dingen die Hij maakt het duidelijk, dat Hij niet onwetend van de dag. En wat is het teken? "Dan zullen er twee op het veld; één zal aangenomen worden, en één achtergelaten. Twee vrouwen zullen aan het malen bij de molen wordt een persoon genomen, en één links. Kijk dan, want gij weet niet op welke dag uw Heer komt. " En al deze dingen zijn beiden bewijzen dat hij kende , en berekend om hen te bekeren van hun onderzoek. Dus voor deze zaak ook Hij sprak over de dagen van Noach , voor deze oorzaak Hij zei ook, "zullen er twee op het bed," betekent dit, dat Hij hen zou komen dus onverwacht, toen ze dus waren zonder na te denken, en "twee vrouwen malen bij de molen," die ook op zichzelf is niet het werk van hen dat het nemen van zijn gedacht.

En samen met deze, Hij verklaart dat zowel bedienden als meesters dienen beide worden genomen en naar links, zowel degenen die op hun gemak zijn, en die in zware arbeid, maar ook van de ene rang als van de andere; zelfs als in het Oude Testament Hij zegt "Van hem die op de troon zit om de gevangene vrouw die bij de molen. " Want omdat Hij had gezegd, die niet of nauwelijks zijn de rijken gered , Hij laat zien dat zelfs deze zijn geheel verloren, noch zijn de armen redde ze allemaal, maar beide uit van deze en uit die zijn mensen gered , en verloren.

En voor mij Hij lijkt te verklaren, dat 's nachts het zal zijn komst . Voor deze Luke ook zegt. Luke 17:34 Ziet u hoe nauwkeurig Hij weet alle dingen?

Na deze opnieuw, dat ze niet kunnen vragen over, Hij voegde eraan toe, "Kijk dan, want gij weet niet op welke dag uw Heer komt. " Mattheüs 24:42 Hij zei niet, "ik weet niet," maar "gij weet het niet. "Want toen Hij had bracht hen goed in de buurt van het uur, en had hen daar geplaatst, weer Hij schrikt ze van het onderzoek, uit de

wens dat zij moeten streven altijd. Daarom zegt hij, "Watch," waaruit blijkt dat in het belang van deze, Hij wilde niet vertellen.

"Maar weet dit, dat als de goede man van het huis was bekend in welke nachtwake de dief zou komen, hij zou gewaakt hebben, en zou zijn huis niet hebben laten inbreken. Daarom zijt ook gij bereid, want op een uur, dat gij niet de Zoon des mensen komt."

Voor deze opzet Hij vertelt hen niet, opdat zij kunnen kijken, dat ze altijd klaar kunnen zijn; Daarom zegt Hij: Wanneer gij kijk niet voor, dan zal Hij komen, verlangen dat zij angstig moeten wachten, en voortdurend in deugdzaam actie .

Maar Zijn betekenis is als volgt: als de gemeenschappelijke soort mensen wisten toen ze zou sterven, zouden zij zeker ernstig streven op dat uur.

3. Om daarom dat zij ernaar streven, niet op dat uur alleen, dus Hij vertelt ze ook niet de gemeenschappelijke uur, of het uur van elk, geleid door de wens dat ze ooit op zoek naar dit, dat ze altijd kunnen streven. Daarom maakte hij het einde van elk mens het leven ook onzeker.

Hierna noemt hij openlijk Zichzelf Heer , die nergens zo duidelijk gesproken. Maar hier Hij lijkt mij ook te schande onzorgvuldig te zetten, dat zelfs niet zo veel zorg als ze dat een verwacht dief hebben genomen voor hun geld, zelfs niet zoveel doen deze te nemen voor hun eigen ziel . Want zij hebben, wanneer zij verwachten dat het, te kijken, en lijden geen van de dingen in hun huis uit te voeren; maar u, hoewel wetend dat Hij zal komen, en kom zeker, niet blijven kijken, zegt hij, en klaar om niet weg te voeren vandaar onvoorbereid. Zodat de dag komt tot vernietiging voor hen die slapen. Want als die man, als hij had gekend , zou zijn ontsnapt, zo gij ook, als je er klaar voor zijn, te ontsnappen gratis.

Dan, als hij op de vermelding van de gevallen was het oordeel , Hij leidt Zijn discours aan de leerkrachten volgende, spreken van straf en onderscheidingen ; en na eerst leg ze dat goed doen, Hij eindigt met hen die nog steeds in de zonde , het maken van zijn toespraak af te sluiten met dat wat is alarmerend.

Waarom Hij zegt dit, eerst "Wie is dan de trouwe en verstandige slaaf, die zijn Heer dan stelt Zijn huishouden hen hun vlees te geven in hun zijner tijd? Zalig is die dienstknecht, welken zijn Heer als Hij komt zal vinden alzo doende. Voorwaar, Ik zeg u, dat hij hem zal zetten over al zijn goederen ."

Vertel me, is dit ook de taal van iemand die in onwetendheid ? Maar indien Hij zei "evenmin de Zoon weet ," zeg je Hij is onwetend ervan; Zoals hij zegt, "wie dan? "Wat ga je zeggen? Wil je zeggen dat hij onwetend van dit ook? Weg met de gedachte. Want zelfs niet één van hen, die verwoede zou dit zeggen zijn. En toch in het eerste geval kan men een toewijzen oorzaak ; maar hier niet eens dit. En wat toen Hij zei "Peter, hou je van me? " John 21:16 vraagt het, wist hij niet zozeer als dit? Ook toen Hij zei: "Waar hebt gij hem gelegd? " John 11:34

En de Vader zal ook worden gevonden om te zeggen zulke dingen. Want Hij ook zegt, "Adam, waar ben je? " Genesis 3: 9 en, "De roep van Sodom en Gomorra is werd groot voor mij. Ik zal dan ook naar beneden gaan, en te zien of hun handelingen zijn naar hun geroep dat tot Mij komt, en zo niet, dan zal ik weten . " Genesis 18: 20-21 En elders zegt Hij: "Of ze zullen horen, of ze zullen begrijpen. " Ezeziel 2: 5 En in het evangelie ook, "kan het zijn dat ze zullen mijn zoon ontzien:" al die uitingen van zijn onwetendheid . Maar niet in onwetendheid zei Hij deze dingen, maar als omringende objecten zoals werd Hem: in het geval van Adam , dat hij hem zou kunnen rijden naar een excuus voor zijn doen zonde : in die van de

Sodomieten , dat Hij ons nooit mochten onderwijzen positief te zijn, totdat we aanwezig zijn op de zeer zijn daden ; in die van de profeet , dat de voorspelling niet worden weergegeven in het vonnis van de dwaze een soort dwang om ongehoorzaamheid; en in de gelijkenis in het evangelie , dat hij zou kunnen blijken dat ze zouden dit gedaan te hebben en te hebben vereerd de Zoon: maar hier, maar ook dat ze niet nieuwsgierig weer kan zijn, noch meer dan druk, zoals dat Hij kan erop wijzen dat dit was een zeldzame en kostbare zaak. En zie wat grote onwetendheid dit woord is indicatief, indien ten minste Hij weet hem, dat is verdeeld over niet eens. Want Hij zegent hem inderdaad "voor gezegend ," zegt hij, "is de dienstknecht; "Maar hij zegt niet wie dit is. "Want wie is hij," hij zegt, "wie Zijn Lord meer dan stelt? "en, "Gezegend is hij, die Hij zó bezig zal vinden."

Maar deze dingen gezegd worden, niet van het geld alleen, maar ook van meningsuiting, en van de macht, en van geschenken , en van al het rentmeesterschap, waarmede elke wordt toevertrouwd. Deze gelijkenis zou heersers past in de staat ook, voor een ieder is gebonden aan volledig gebruik te maken van wat hij heeft voor de gemeenschappelijke voordeel te maken. Als de wijsheid die je hebt, als de stroom, als rijkdom , als wat het kan, laat het niet voor de pijn van uw collega-dienaren, noch voor uw eigen ondergang. Om deze reden dan ook, Hij vereist zowel dingen van hem, wijsheid en trouw, want de zonde komt voort uit dwaasheid ook. Hij noemt hem trouw dan, want hij heeft gestolen niets, noch verspilde zijn Lord goederen zonder doel of fruit; en wijs, omdat hij wist hoe je de dingen die hem gegeven af te geven, al naar gelang geschikt was. Want ook wij moeten van beide dingen, net zo goed niet aan het stelen goederen van onze Meester , als ook om ze af te geven zo fit is. Maar als de een wil, de ander stopt. Want als hij zijn trouw en stelen niet, toch waren te verliezen en uit te geven op hetgeen hem niet betrokken, geweldig waren de schuld; en als hij zou

moeten weten hoe het goed af te geven, toch waren te verdonkeremanen, opnieuw is er geen gemeenschappelijke aanklacht tegen hem.

En laat ons ook dat geld hebben te luisteren naar deze dingen. Want niet tot leraren alleen doet Hij discours, maar ook tot de rijken . Voor beide soort werden toevertrouwd rijkdom ; degenen die leren met de meer noodzakelijke rijkdom , u wat minderwaardig is. Wanneer vervolgens op het moment dat de docenten naar het buitenland zijn verstrooiing des te groter, je niet bereid bent om voort te tonen uw vrijgevigheid, zelfs in de minder, of liever niet vrijgevigheid, maar eerlijkheid (voor u de dingen van een ander te geven), wat verontschuldiging zal u? Maar nu, voordat de straf van hen, die het tegendeel dingen te doen, laten we het horen eer van dien, die zich goedkeurt. "Doch ik zeg u: Hij zal hem over al zijn "goederen " ."

Wat kan gelijk zijn aan deze zijn eer ? Welke wijze van spreken in staat uiteen te zetten voor de waardigheid, het zal zijn gelukzaligheid , toen de koning van de hemel , Die bezit alle dingen, staat op het punt een man stellen over "al zijn goederen ? "Daarom ook Hij noemt hem wijs, omdat hij wist , niet op te geven grote dingen voor kleine, maar te zijn geweest gematigd hier, heeft bereikt om de hemel .

4. Na dit, zoals hij altijd doet, niet door de eer alleen voor de vastgestelde goede , maar ook door de straf gedreigd tegen de goddeloze , doet hij juist de toehoorders. Daarom ook Hij voegde eraan toe, "maar en als de kwade dienstknecht in zijn hart zeggen, mijn Heer vertraagt Zijn komst; En zou beginnen zijn mededienstknechten te slaan, en zullen eten en drinken met de dronkaards: de Heer van die slaaf komen op een dag waarop hij kijkt niet voor hem, en op een uur dat hij zich niet bewust van, en zal hem uitroeien verscheuren, en zal hem zijn deel met de huichelaars : daar zal het geweest zijn en tandengeknars."

Maar indien iemand zou zeggen: Zie je wat een gedachte in zijn is aangegaan geest , als gevolg van de dag niet wordt gekend , "mijn Heer ," zegt hij, "vertraagt Zijn komst? "we moeten bevestigen, dat was het niet, want de dag is niet bekend , maar omdat de dienaar is kwaad . Else waarom kwam niet deze gedachte in het hart van de trouwe en verstandige slaaf. Want wat, hoewel de Here vertoeft, ellendig mens, zeker je kijkt dat Hij zal komen. Waarom ga je niet verzorgen?

Vandaar dan leren we, dat hij niet zozeer als teerachtige. Voor dit oordeel is niet de Heer , maar die van de boze dienstknecht geest , daarom ook is hij de schuld voor dit. Want in het bewijs dat Hij niet vertoeven, horen Paul zeggen: "De Heere is bij de hand, wees voorzichtig voor niets; " Filippenzen 4: 5-6 , en "Hij, die komt, zal komen, en niet vertoeven. " Hebreëen 10:37

Maar maak gij hoort ook wat volgt, en leren hoe voortdurend Hij herinnert hen aan hun onwetendheid van de dag, waaruit blijkt dat dit winstgevend te zijn knechten, en voorzien om wakker en grondig om hen te wekken. Want wat hoewel sommige niets gewonnen hierbij? Want noch door andere zaken winstgevend voor hen waren enkele profiteerde, maar toch Hij houdt Zijn deel niet te doen.

Wat is dan de strekking van dat wat volgt? "Want Hij zal komen in een dag waarop hij kijkt niet voor hem, en op een uur dat hij niet op de hoogte van; " Matthew 24:50 en zal toebrengen op hem extreme straf. Zie je hoe zelfs overal Hij legt dit, het feit van hun onwetendheid , wat aangeeft dat het winstgevend was, en door deze waardoor ze altijd ernstig gezind? Want dit is het punt waarop hij werkt, dat we altijd moeten zijn op het horloge; en omdat het is altijd in luxe dat we rugligging, maar in verdrukkingen we zijn geschoord up, dus overal Hij zegt dit, dat wanneer er ontspanning, dan komen de

verschrikkingen. En zo verder terug Hij toonde dit door het voorbeeld van Noach , zo zullen ook hier Hij zegt dat het, wanneer die dienstknecht is dronken, als hij slaat, en dat zijn straf zal zijn ondraaglijk.

Maar laten we niet alleen de straf voor hem aangewezen beschouwen, maar laten we eens kijken naar deze andere punt ook, opdat wij onszelf ook un awares onszelf dezelfde dingen doet. Want deze dienaar zijn ze willen, die geld hebben, en geven niet aan de behoeftigen . Want ook u bent rentmeester van uw eigen bezittingen , niet minder dan hij, die het uitdeelt aalmoezen van de kerk . Als dan heeft hij geen recht op verkwisten op willekeurige en bij gevaar de dingen die door u gegeven voor de armen , omdat ze gezien werden voor het onderhoud van de armen ; zelfs zo niet kan gij verkwisten uw eigen. Want ook al heb je een erfenis van je vader, en gij hebt ontvangen op deze manier alles wat je bezit, zelfs dus ze zijn allemaal van God . En dan zult voor uw kant verlangt dat wat je hebt gegeven moet dus zorgvuldig worden gedoseerd, en denk je niet dat God zal Zijn eigen van ons met een grotere strengheid nodig is, of dat Hij lijdt ze worden verspild in willekeurige volgorde? Deze dingen zijn niet, ze zijn niet zo. Omdat voor dit doel, verliet hij deze dingen in je hand, om "hun hun spijs te zijner tijd te geven. "Maar wat betekent, "te zijner tijd? "Om de behoeftigen , om de honger. Want gelijk je gaf aan uw collega-bediende af te zien, ook dat doet de Heer zal u ook om deze dingen te besteden aan wat nodig is. Daarom hoewel hij in staat om ze van je af te nemen was, verliet hij hen, dat je kans om te verkondigen zou kunnen hebben deugd ; dat brengt ons in de behoefte van elkander, kan Hij ons maken de liefde voor elkaar vuriger.

Maar u, wanneer u hebt ontvangen, zo ver van het geven, doet zelfs verslaan. En toch, als niet op te geven zijn schuld, wat excuus is er voor het verslaan? Maar dit, het lijkt mij, Hij spreekt, zinspeelde op de onbeschaamde en

de gierigaards , met vermelding van de lading zwaar zijn, wanneer ze hen te slaan, die zij werden bevolen te voeden.

5. Maar Hij lijkt hier ook op degenen die leven in luxe worden doorschemeren, omdat het voor luxe ook is er een zware straf opgelegd. "Want Hij eet en drinkt," wordt er gezegd, "met de dronkaards," wijzend op gulzigheid . Want niet voor dit doel heeft u ontvangen, dat je het zou moeten besteden aan luxe, maar dat moet je leg het uit op een aalmoes . Wat! Zijn het je eigen spullen die je hebt? Met de producten van de armen heb je toevertrouwd, als gij bezeten van hen door eerlijke arbeid, of al is het door de erfenis van je vader. Wat, kon niet God hebben zich deze dingen van u genomen? Maar hij dit niet doet, aan u de macht te geven liberaal aan de armen .

Maar let gij, vraag ik u, hoe in alle gelijkenissen Hij straft hen dat lag niet hun geld op de behoeftigen . Voor geen van beide had de maagden beroofd andere mannen waren , maar ze hadden niet hun eigen gegeven; noch had hij dat begraven het ene talent verduisterd , maar hij had niet verdubbeld; noch zijn zij, die over het hoofd gezien de hongerige gestraft, omdat zij de in beslag genomen bezittingen van anderen, maar omdat ze niet leggen hun eigen, net zoals ook deze dienaar.

Laten we luisteren, net zoveel als behagen de buik, net zoveel als lay out op dure banketten de rijkdom die geen betrekking op alle voor ons, maar behoren tot de behoeftige . Voor niet, want uit de grote liefde voor de mens u bevolen om te geven als van jou, dus veronderstel deze dingen inderdaad uw eigen. Hij leende ze voor u, dat u misschien wel in staat om jezelf goed te keuren. Niet dan ik veronderstel dat ze van jou zijn, bij het geven van hem zijn eigen. Want ook, als je had uitgeleend aan iemand, dat hij zou kunnen gaan en in staat zijn om gewin te vinden, zou je zeggen dat het geld was zijn. Om je dan ook heeft God gegeven, dat je zou het verkeer voor de Hemel . Maak

niet dan is de uitnemende grootheid van Zijn liefde aan een man oorzaak van ondankbaarheid.

Bedenk wat gebed ware het een waardig object, om te kunnen vinden na de doop een manier om je weg te doen zonden . Als hij niet had dit zei, geef aalmoezen , zou hoeveel zou hebben gezegd, het mogelijk zou zijn om geld te geven, en zo worden bevrijd van de kwalen te komen! Maar omdat dit mogelijk is geworden, weer zijn zij liggende geworden.

“Maar ik geef,” zeg je. En wat is dit? Je bent nog niet gegeven zo veel als ze die in de twee mijten werpen; of liever gezegd niet zo veel als de helft, noch een zeer klein deel van wat ze gaf, maar je lay-out van het grootste deel aan nutteloze uitgaven, op banketten, en dronkenschap , en extreme extravagantie; nu bieden, nu geboden; besteedt nu, nu het beperken van anderen te besteden; zodat de straf zelfs tweeledig wordt gemaakt voor u, zowel van wat je doet, zo en wat je anderen te bewegen te doen. Zie in elk geval hoe hij zichzelf de schuld geeft Zijn dienstknecht voor. “Want hij eet,” zegt hij, “en drinken met de dronkaards. “Want niet alleen de dronken, maar degenen die met hen straft Hij, en zeer gepast, omdat (samen met het bederven van hun eigen zelf) zij licht maken ook van het heil van anderen. Maar niets heeft zoveel provoceren God , als voor ons geneigd zijn om de dingen die onze naaste betreffen over het hoofd. Daarom tonen van Zijn toorn , Hij gebiedt hem afscheiden te snijden. Daarom Hij bevestigde ook graag een onderscheidend kenmerk van Zijn zijn discipelen , want het geheel is noodzakelijk , dat wie houdt gedachte moet nemen voor de dingen van zijn geliefde.

Om op deze manier laat ons houden, want dit is vooral de manier waarop die leidt naar de hemel , dat maakt mensen volgelingen van Christus , waardoor ze, voor zover mogelijk, net als God . Zie in elk geval hoe deze deugden

zijn meer nodig, die hun woning hebben op deze manier. En, als je wil, laten wij een onderzoek naar hen, en laat ons brengen de vierde zinnen uit het oordeel van God .

Laat er dan twee manieren van de meest heilige leven, en laat het veilig één van de goedheid van hem dat het beoefent, maar de andere van zijn buurman ook. Laten we eens kijken of is het meer goedgekeurd en leidt ons naar de top van de deugd . Zeker hij, die alleen zijn eigen dingen zoekt, zal ook te ontvangen van Paul eindeloze schuld, en als ik zeg van Paul , ik bedoel van Christus , maar de andere commendations en kronen. Vanwaar komt dit duidelijk? Hoor wat Zijn taal is één, wat naar de andere. "Laat niemand proberen het zijne, maar een ieder andermans rijkdom . " 1 Korintiërs 10:24 Ziet u verwerpt hij de ene, en brengt in de andere? Nogmaals, "Laat een ieder van u te behagen zijn naaste goede , tot stichting. "Dan komt ook de lof dan woorden met een vermaning, "want ook Christus blij Zichzelf niet. " Romeinen 15: 2-3

Zelfs deze oordelen dan zijn voldoende om de overwinning te tonen; maar dat dit zelfs superabundantly kan worden gedaan, laat ons zien tussen goede werken, die beperkt zijn tot onszelf, en die overgaan van ons om ook anderen. Vasten dan, en liggend op de kale grond, en het houden van maagdelijkheid , en een zelfverloochenend leven, deze dingen brengen hun voordeel voor de personen zelf die hen doen; maar die gaan van onszelf naar onze burens zijn het geven van aalmoezen , het onderwijs, liefdadigheid . Hoor dan Paul in deze zaak ook zeggen: "Hoewel ik daarin al mijn goederen aan het voeden armen , en hoewel ik geef mijn lichaam om te worden verbrand, maar had niet de liefde , ben ik niets geprofiteerd. " 1 Corinthians 13: 3

6. Heeft u het zien op zich glorieus gevierd, en gekroond?

Maar ook als u wilt, vanuit een derde punt laten we ze vergelijken; en laat het een snelle en zichzelf verloochenen, en wees een martelaar , en worden

verbrand tot de dood, maar laten we een andere vertraging zijn martelaarschap tot stichting van zijn naaste; en laat hem niet alleen vertragen, maar laat hem zelfs vertrekken zonder martelaarschap ; die zal het meer goedgekeurd na zijn verwijdering dus? We hoeven niet veel woorden, noch een lange omhaal. Voor de gezegende Paul is bij de hand, het geven van zijn oordeel , en zeggen: "Om ontbonden te worden en met Christus is beter, toch te houden in het vlees, is nodiger voor u; "Filippenzen 1: 23-24 zelfs voor zijn verwijdering tot Christus heeft hij de voorkeur aan stichting van zijn buurman. Want dit is in de hoogste zin om met Christus , zelfs te doen Zijn wil , maar niets is zo veel Zijn wil , als dat wat voor de naaste is goed .

Wil je dat ik zeg u een vierde bewijs ook van deze dingen? "Peter, heb je van me houdt," zegt hij; "Weid mijn schapen: " Johannes 21: 15-17 en hem hebben gevraagd een derde keer , verklaarde dat dit een te zijn onfeilbare bewijs van de liefde . Maar niet om priesters alleen is dit gezegd, maar voor een ieder van ons ook, die ook belast met een kleine kudde. Voor niet veracht , want het is een kleine kudde: voor "mijn Vader," Hij zegt, "heeft plezier in hen. "Luke 12:32 Ieder van ons heeft een schaap, laat hem leidt dat tot de juiste weilanden. En laat de man, zodra hij is opgestaan uit zijn bed, zoeken naar niets anders, maar hoe hij kan doen en iets waardoor hij zijn gehele huis meer eerbiedige kunnen maken zeggen. De vrouw weer, laat haar een zijn inderdaad goede huishoudster ; maar voor het bijwonen van deze, laat haar nog een nodiger zorg, dat het hele huishouden van de werken kan werken Heaven . Want als in wereldse zaken, voor het bijwonen van de zaken van ons huishouden, arbeiden wij hard om het publiek contributie te betalen, opdat wij niet voor onze undutifulness in deze zaken worden geslagen en gesleept naar de markt te plaatsen, en lijden tienduizend ongepaste dingen; veel meer moeten wij dit doen in de dingen geestelijk , en te maken wat als gevolg van is God , de

koning van alle eerste plaats dat we niet naar die plaats, kunnen komen "waarbij wordt tandengeknars."

En na deze deugden laat ons zoeken, die samen met ons eigen heil in staat om in de grootste mate onze naaste winst zal zijn. Dat is het geven van aalmoezen , zo is het gebed , of liever zelfs deze laatste is door de voormalige werkzaam gemaakt en ingericht met vleugels. "Voor uw gebeden ," zo wordt gezegd, "en uw aalmoezen zijn tot gedachtenis opgekomen voor zijn God ."Handelingen 10: 4 Maar niet gebeden alleen, maar het vasten heeft ook zijn kracht uit vandaar. Mocht u snel, zonder het geven van aalmoezen ; de act is niet zozeer geteld voor het vasten ; maar zo iemand is erger dan een vraatzuchtige man en een dronkaard; en nog veel erger, als wreedheid is een pijnlijke zaak dan luxe. En waarom moet ik spreken van het vasten ? Hoewel gij praktijk zelfverloochening , hoewel gij de praktijk maagdelijkheid , ben je klaar, zonder de bruiloftskinderen, als je nog niet het geven van aalmoezen . En toch, wat gelijk is aan maagdelijkheid , die zelfs niet in de nieuwe bedeling onder de dwang van is gekomen wet , op grond van zijn hoge excellence? Maar toch wordt geworpen uit, wanneer het niet is het geven van aalmoezen . Maar als maagden worden uitgeworpen, omdat ze dit niet in te wijten overvloed, die in staat zal zijn, zonder dat dit tot pardon te verkrijgen? Er is geen mens, maar hij moet vrij van noodzakelijkheid vergaan, wie heeft dit niet.

Want als in wereldse zaken geen mens voor zichzelf leeft, maar ambachtelijk, en soldaat, en landman en koopman, die allemaal bijdragen aan het gemeenschappelijke goed , en om te profiteren van de burens; veel meer moeten wij dit doen in de dingen geestelijk . Want dit is de meeste goed te leven: omdat hij in ieder geval die leeft voor alleen zichzelf, en met uitzicht op alle anderen, is nutteloos, en niet zozeer als een menselijk wezen, noch van onze race.

Wat dan, zou je zeggen, als ik verwaarlozen mijn eigen belangen, terwijl op zoek naar de goed van de rest? Het is niet mogelijk, voor iemand die zoekt naar de goed van de rest aan zijn eigen over het hoofd; voor wie zoekt naar de goed van de rest pijn niemand, maar medelijden met allen, helpt hen tot het uiterste van zijn bevoegdheden; zal beroven geen mens, zal begeren de goederen van geen mens, zal niet stelen, zal het niet verdragen vals getuigenis; zal zich onthouden van alle goddeloosheid, zal zichzelf van toepassing op alle deugd, en zullen bidden voor zijn vijanden, en doe goed aan hen dat complot tegen hem en zal noch beschimpen enige, noch kwaad spreken van hen, hoewel hij van hen horen tienduizend kwaad dingen; maar zal de woorden van de spreken apostel: "Wie is er zwak, en ik ben niet zwak? " "Wie is beledigd, dat ik niet brande? " 2 Korintiërs 11:29 Maar als we kijken naar onze eigen goed, het is niet helemaal zeker dat het goed van de rest zal volgen. ""

Door al die dingen zijn ervan overtuigd dat het niet mogelijk is om een te worden gered, die niet heeft gekeken naar het gemeenschappelijk goed, en het zien van deze man, die in stukken werd gesneden, en dien, die begraven zijn talent, laat ons kiezen voor deze manier, dat we kan ook komen tot het eeuwige leven, tot wie God verlenen, kunnen we allemaal te bereiken, door de genade en liefde in de richting van de mens van onze Heer Jezus Christus, aan wie zijn glorie, wereld zonder einde. Amen.